

היבטים לשוניים בפרשת במדבר סט

דקדוקי קריאה בפרשת במדבר ובהפטרות מחר חודש ובראשון של נשוא.

מילים שוי"ו ההיפוך לעתיד הפכתן למלרע. **וְהַעֲמַדְתָּ וְנִתְּתָה וְלִקְחָתָּ וְגִדַרְתִּי וְהִצַּלְתִּי**
וְהִשְׁבַּתִּי וְהִשְׁמַתִּי וּפְקַדְתִּי וְדַבַּרְתִּי וְהִסְרְתִּי וְכָרַתִּי
א ז ליהוודה: הלמ"ד בחירק מלא, אין לבטא שווא תחת היר"ד שהיא אינה מנוקדת כלל
א ח ליששכר: יש לקרא לישכר¹.
א י פדהצור: הה"א נחה ואינה נקראת, קרא: פדצור.
א יד אליוסף: הלמ"ד בשווא נח, יש לקרוא 'אל-יוסף'
א יח ויתילדו: געיה ביר"ד והלמ"ד בשווא נח
א כא ששה וארבעים אלף וחמש מאות: יש להאיץ את קריאת התיבה המוטעמת בטפחא
להסמיכה לתביר ולהדגיש בכך ששם עיקר ההפסק²
א מז והלויים: הלמ"ד בשווא נח. **הַתְּפַקְדוּ**: הה"א בקמץ קטן, כן הדבר בהמשך ב לג, הפ"א בקמץ
רחב והקו"ף בשווא נע.
ב יד בן-רעואל: בתחילת הפרשה הופיע 'דעואל' בדל"ת במקום ברי"ש³
ב טז ושנים: היר"ד בחיריק ובדגש חזק
ב כד ושמינת-אלפים: העמדה קלה במ"ם בגלל הגעיה שם
ב לא למחנה דן: טעם נסוג אחור למ"ם
ב יב והיו לי: טעם נסוג אחור לה"א
ג ב בני-אֶהֲרֹן: געיה בביל"ת!
ג ג המשתחים: המ"ם דגושה כדין אחרי ה"א הידיעה, ולכן היא בשווא נע⁴
ג ו והעמדת: העמדה קלה בה"א למנוע הבלעת העי"ן החטופה, הדל"ת בשווא נח
ג יב והיו לי: טעם נסוג אחור לה"א
ג כז העמרמלי: הה"א בפתח לא בקמץ. **הַעֲזִיאֲלֵי**: הה"א בקמץ לא בסגול, העי"ן בקמץ קטן, לא
בקיבוץ⁵
ג לו ועמדו וּאֲדַנּוּ: וי"ו החיבור, לפני פתח בשווא, לפני חטף פתח בפתח.
ג מ את מספר שמתם: טעם טפחא בתיבת אֶת
ג מא בבהמת: ביל"ת ראשונה בשווא ולא בחירק
ד ג כל-בא: 'בא' ולא 'הבא', מקרה יחיד שבו אין ה"א הידיעה לפני התיבה 'בא'
ד ו ושמו: במלרע וכן הדבר גם בהמשך
ד ז קשות: ש"ן שמאלית
ד טו ולא-יגעו: גימ"ל בדגש חזק והשווא נע
ד יט וחייו: במלרע

הפטרות מחר חדש

¹ וכן בכל מקום, וכבר דובר על זה בפרשת ויצא ובוישח.
² הרבה פסוקים במקרא המציינים מספר כלשהו באלפים, מוטעם דרגא-תביר-טפחא-מרכא-סו"פ. כבר ציינו בעבר את הבעיה המתעוררת בקריאת צירוף זה של טעמים, בעיקר בקרב האשכנזים, כאשר התביר הוא בעל משקל מוזיקאלי משמעותי יותר מזה של הטפחא למרות שזו מפסיק בעל דרגה גבוהה יותר מזו של התביר, כך שעלול להשתמע כאילו כתוב 'שישה וארבעים, אלף וחמש מאות' ~ 1,546 במקום 'שישה וארבעים אלף, וחמש מאות' = 64,500.
³ בחנוכת הנשיאים (סוף נשא) ובמסע המחנות (י כ) שוב בדל"ת.
⁴ אין כאן מפעל או מפועל להרפות את המ"ם.
⁵ ה"א הידיעה סגולה רק לפני קמץ רחב לא לפני קמץ חטוף.

מלים שו' ההיפוך לעתיד הפכה אותן למרע: וְשִׁלְשֵׁתָּ וּבֵאתָ וַיִּשְׁבְּתָּ.

וְנִפְקְדָתָּ מלעיל!

שמואל א כ כ צְדָה מרע ללא מפיק ה'.

כ כא קִחְנוּ | וּבֵאתָ יש פסק בין המילים.

כ כט אֲמַלְטָה נָא הטעם נסוג למ"ם.

כ לו רֵץ מְצָא נָא המילה מְצָא בטעם מרכא ואינה מוקפת. הַחֲצִי הטעם בחי"ת, וכן בפסוק הבא.

ראשון של נשוא:

ד כג לְצַבָּא: הבי"ת רפויה.